

To splinterne Viser.

Den Første:

Finmarkens Herligheder,

„En Torstefjoring“.

Den Anden:

Ynglingens Fantasi.

Hammerfest. 1867.

C. W. Feinanns Tryk

V box 29:850

Mel. For Norges Kjømpers Fødeland.

Paa Laplands Kyst er godt at bo,
Blandt Skjær og vilde Klipper;
I Bølgens Skjød vor Velstand gro,
Som stræbsom Haand ei glipper; —
Thi rundt om Holmmer, Strand og Skjær
Omsvømmes vi af Havets Hær,
Kun rørig Haand og lidt Forstand
For Savn os her gjør sikker.

2.

Velnok Naturen, det er sandt,
Os nægter landlig' Goder,
Men rig Erstatning derfor fandt
Man i de dybe Floder;
Thi Torst og Flyndre, Sild og Sei,
Haakjæringer forglemmes ei,
Belønner nok paa Livets Bei
Vor Flid, jeg fast formoder.

3.

Ja fjernt i vort Klippeland,
Fra Sydens vakre Lunde,
Vi Almagts-Værket prise kan.
Fra Bjergets dybe Grunde
Udstrømmer her et Rigdomsvæld,
Der lønner Flid med varigt Held;
Selv Laplands Urd og nøgne Fjeld
Kan Fryd sin Ven forunde*).

*) Benthning til Bjergetværkerne i Finmarken.

4.

Naar mørke Vintres barske Nøst
Os byder strengt at lukke
Vor Huses Dør og søge Trost
Hos Viin og Piger smukke,
Da lyder tidt vor muntre Sang
Ved Strængelyd og Bægerklang;
Vi glemme Vintrens haarde Tvang
Og Glædens Roser plukke.

Bekjendt Melodi.

Af sprudlende Vin jeg din Skaal nu vil tømme,
Min Pige, fortryllende, smukke og pømme!
:: I Pagt med min Glædes- og Kjærligheds-gud
Hos Dig med min Lyre jeg hvile vil ud, — ::

2.

Vil synge den Lykke, der bor i mit Hjerte
Saa ren, som hvert Minde, min Barndom foræerte;
:: Men mangler jeg Toner og sitrer min Nøst,
Jeg finder min Styrke igjen ved dit Bryst. ::

3.

Naar Solen i Vest sine Straaler nedsenker,
Om Dig blot jeg drømmer, paa Dig blot jeg tænker.
:: Hver tindrende Stjerne, som Udfarten fik,
Afspeiler i slumrende Bølge dit Blik. ::

4.

Og see vi i Stille blot henover Boven,
Vi Himlen da skuer nedunder og oven.
:: Det speilklare blaa Ocean er din Sjæl,
Men jeg, af, en døende Svane kun vel. ::

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

5.

Ei fødtes en Tanke mer ren, end dit Hjerte:
Jeg seer Dig med Bæven og slyr Dig med Smerte.
∴ Ved første Alford af din hvissende Nøst
En lysvinged Engel fløi ind i mit Bryst. ∴

6.

O, le da ei længer, naar jeg ifkun græder!
Forente vi er snart paa høiere Steder.
∴ For din Skyld jeg drikker af Druen med Lyst,
Dg drømmer kun Fryd ved dit soulmende Bryst! ∴

7.

Jeg græder med Taarer og raaber af Smerte:
Kom atter, o kom til din Elskedes Hjerte! —
∴ Snart see vil Du Jorden besmykket som Brud,
Dg Lundene pryded' i grønnende Skrud. ∴

8.

Naar Du til den evige Hvile skal stædes,
Et Isflor om Jorden og Havet vil bredes. —
∴ Farvel da min Elskov, min Sang svæv kun bort!
Vi træffes vil endnu, — om ikke saa fort! ∴